

ای مردم، آرامش را حفظ کنید؛ زیرا نیکی به عجله کردن نیست.

از عبدالله بن عباس رضى الله عنهم روايت است که مى گويد: روز عرفه با پیامبر صلی الله عليه وسلم از عرفات به راه افتادم. پیامبر صلی الله عليه وسلم از پیشت سرش سر و صدای زدن و راندن شترها را شنید. با تاریانه اش به سوی آن مردم اشاره کرد و فرمود: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، عَلَيْكُم بِالسَّكِينَةِ، فَإِنَّ الْبَرَّ لَيْسَ بِالْإِيْصَاعِ»:

«ای مردم، آرامش را حفظ کنید؛ زیرا نیکی به عجله کردن - و تند راندن شترها - نیست».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله عليه وسلم از عرفات به راه افتاد که صدای شدیدی از پیشت سر شنید؛ و آن سر و صدای زدن و راندن شترها بود؛ این صحنه تصویری از عادت های مردم در زمان جاهلیت بود؛ آنها در روزگار جاهلیت هنگامی که از عرفات به راه می افتادند، به شدت سرعت می گرفتند تا قبل از تاریک شدن هوا به مقصد برسند؛ و به همین دلیل شترها را به شدت می زدند و می راندند؛ این بود که رسول الله صلی الله عليه وسلم با شلاق خود به سوی آنها اشاره نموده و فرمود: ای مردم، آرامش خود را حفظ کنید که خیر و نیکی با شتاب و حرکت سریع به دست نمی آید.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3034>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

